

הַלְבוֹת טַמְאָת מֵת פֶּרֶק יז

א. זִיו שֶׁהוּא יוֹצֵא מִפֶּתַח הַבַּיִת, וּפָנָיו לְמַטָּה, וְהָיָה גְבוּהָ מֵעַל הָאָרֶץ שְׁנַיִם עָשָׂר טַפָּח, אוֹ פָחוֹת מִכָּאן הָרִי זֶה מֵבִיא אֶת הַטַּמְאָה בְּכָל שְׁהוּא. וְדָבָר בְּרוּר הוּא, שְׁאִינוּ מֵבִיא אֶלֶּא מִדְּבָרֵיהֶם; וְכֵן כָּל כִּיּוֹצֵא בַּהֲבָאת טַמְאָה כְּזוֹ, שְׁאִינָהּ בְּאֵהָל טַפָּח הַבְּרִיא אִינָהּ אֶלֶּא מִדְּבָרֵיהֶם.

ב. הָיָה גְבוּהָ יָתֵר מִשְׁנַיִם עָשָׂר טַפָּח, אוֹ שֶׁהָיוּ פָּנָיו לְמַעְלָה, וְכֵן הָעֵטְרוֹת וְהַתְּפוּחִים הַיוֹצְאוֹת מִן הַבִּנְיָן אֵין מֵבִיאִין אֶלֶּא בְּפוֹתַח טַפָּח; וְכֵן זִיו שֶׁעַל גְּבִי הַפֶּתַח, הַיוֹצֵא מִן הַמִּשְׁקוּף, וְאֶפְלוֹ הָיָה קָנָה בְּצֵד הַמִּשְׁקוּף בְּרוּחַב הַפֶּתַח אִינוּ מֵבִיא, אֶלֶּא אִם כֵּן הָיָה בּוֹ פוֹתַח טַפָּח.

ג. זִיו שֶׁהוּא סוֹבֵב אֶת כָּל הַבַּיִת, וְאוֹכֵל בְּפֶתַח טַפָּח מֵבִיא אֶת הַטַּמְאָה. הָיָה אוֹכֵל בְּפֶתַח פָּחוֹת מִטַּפָּח, וְטַמְאָה בַּבַּיִת כָּלִים שֶׁתַּחְתּוֹ טַמְאִין; טַמְאָה תַּחְתּוֹ, אִינוּ מֵבִיא אֶת הַטַּמְאָה לַבַּיִת. וְכֵן בַּחֲצֵר שֶׁהִיא מְקַפֶּת אַכְסָדְרָה.

ד. חֲלוֹן הָעֲשׂוּיָה לְתַשְׁמִישׁ, וְזִיו יוֹצֵא עַל גְּבִי הַחֲלוֹן אֶפְלוֹ הָיָה בְּרוּחַב הַגָּדֵל, מֵבִיא אֶת הַטַּמְאָה: וְהוּא, שֶׁיְהִיָּה גְבוּהָ מֵעַל הַחֲלוֹן רוּם אֲצַבְעַיִם אוֹ פָּחוֹת; הָיָה לְמַעְלָה מֵאֲצַבְעַיִם אִינוּ מֵבִיא אֶת הַטַּמְאָה, אֶלֶּא אִם כֵּן יֵשׁ בּוֹ רֹחַב טַפָּח.

ה. זִיו שֶׁעַל גְּבִי הַחֲלוֹן הָעֲשׂוּיָה לְמֵאוּר מֵבִיא אֶת הַטַּמְאָה בְּכָל שְׁהוּא, וְאֶפְלוֹ גְבוּהָ כָּל שְׁהוּא.

ו. בִּנְיָן הַיוֹצֵא לְפָנֵי הַחֲלוֹן, שֶׁהַמִּשְׁקִיף נִסְמָךְ עָלָיו בְּשַׁעַה שֶׁמִּשְׁקִיף אִינוּ מֵבִיא אֶת הַטַּמְאָה; הָיָה בּוֹ זִיו רֹאִין אֶת הַבִּנְיָן כְּאֵלוֹ אִינוּ, וְהָיָה הָעֲלִיּוֹן מֵבִיא אֶת הַטַּמְאָה.

ז. וְכִיצַד מֵבִיאִין כָּל הַזִּיזִין הָאֵלוֹ טַמְאָה: שְׁאִם הָיְתָה טַמְאָה תַּחַת אֶחָד מֵהֶן, אוֹ בַּבַּיִת הַכֹּל טַמָּא, בֵּין בַּבַּיִת בֵּין תַּחַת הַזִּיו.

ח. שְׁנֵי זִיזִין זֶה עַל גְּבִי זֶה, וְיֵשׁ בְּכָל אֶחָד מֵהֶן פוֹתַח טַפָּח, וּבִינֵיהֶן פוֹתַח טַפָּח, וְטַמְאָה תַּחַת הַתְּחַתּוֹן תַּחְתּוֹ בְּלֶכֶד טַמָּא; הָיְתָה טַמְאָה בִּינֵיהֶן, בִּינֵיהֶן בְּלֶכֶד טַמָּא; הָיְתָה עַל גֹּב הָעֲלִיּוֹן, כְּנֻגָּדוֹ עַד הָרָקִיעַ טַמָּא.

ט. הָיָה הָעֲלִיּוֹן עוֹדֵף עַל הַתְּחַתּוֹן פוֹתַח טַפָּח, וְטַמְאָה תַּחַת הַתְּחַתּוֹן אוֹ בִּינֵיהֶן תַּחְתֵּיהֶן וּבִינֵיהֶן טַמָּא; הָיְתָה עַל גֹּב הָעֲלִיּוֹן, כְּנֻגָּדוֹ עַד לָרָקִיעַ טַמָּא. הָיָה הָעֲלִיּוֹן עוֹדֵף עַל הַתְּחַתּוֹן פָּחוֹת מִטַּפָּח, וְטַמְאָה תַּחְתּוֹ תַּחְתּוֹ וּבִינֵיהֶן טַמָּא; הָיְתָה הַטַּמְאָה בִּינֵיהֶן, אוֹ תַּחַת הַמוֹתֵר בִּינֵיהֶן וְתַחַת הַמוֹתֵר טַמָּא, אֲבָל תַּחַת הַתְּחַתּוֹן טָהוֹר.

י. יֵשׁ בְּכָל אֶחָד מֵהֶן פוֹתַח טַפָּח, וְאֵין בִּינֵיהֶן פוֹתַח טַפָּח בֵּין שְׁאִין בִּינֵיהֶן פוֹתַח טַפָּח, בֵּין שֶׁהָיְתָה הַטַּמְאָה תַּחַת הַתְּחַתּוֹן, אוֹ בִּינֵיהֶן, אוֹ עַל גֹּב הָעֲלִיּוֹן כְּנֻגָּד הַטַּמְאָה עַד לָרָקִיעַ טַמָּא.

יא. אֵין בָּהֶן פוֹתַח טַפָּח, בֵּין שֶׁיֵּשׁ בִּינֵיהֶן פוֹתַח טַפָּח בֵּין שְׁאִין בִּינֵיהֶן פוֹתַח טַפָּח, בֵּין שֶׁהָיְתָה הַטַּמְאָה תַּחַת הַתְּחַתּוֹן, אוֹ בִּינֵיהֶן, אוֹ עַל גֹּב הָעֲלִיּוֹן טַמְאָה בּוֹקְעַת וְעוֹלָה וּבּוֹקְעַת וְיּוֹרְדָת, שֶׁהָרִי הִיא רְצוּצָה; וְכֵן שְׁתֵּי יְרִיעוֹת שֶׁהֵן גְבוּהוֹת מִן הָאָרֶץ פוֹתַח טַפָּח, זֶה עַל גְּבִי זֶה.

יב. כָּלִים אוֹ בְּגָדִים אוֹ לוּחוֹת שְׁלֻעִץ, שֶׁהֵן מְנַחִין זֶה עַל גֹּב

זה, וטמאה רצוצה ביניהן אם היתה הטמאה גבוהה מן הארץ טפח הרי הפלי שעליה מלמעלה מאהיל על חלל טפח, ומביא את הטמאה לכל הפלים שתחתיו. היו טבילות שלשיש אפלו גבוהות מן הארץ אמה טמאה בוקעת ועולה ובוקעת ויורדת, מפני שהן פקרקע.

יג. לוחות שלעץ שהן נוגעות זו בזו בקרנותיהן, והן גבוהות מן הארץ טפח, וטמאה תחת אחת מהן פלים שתחת השניה טהורין, לפי שאינה נוגעת בחברתה בפותח טפח; והנוגע בלוח זו השניה, כנוגע בפלים שנגעו באהל המת.

יד. אבל כל הפלים שאמרנו שמביאין את הטמאה, ואינן חוצצין אם האהיל הפלי על המת כל הפלים שעל גביו טמאים כמו שבארנו, וטמאתן משום פלים המאהילין על המת; ואף הפלים שעל גביו שאינן כנגד הטמאה, טמאים משום פלים שהאהילו על המת.

טו. חבית שהיא יושבת על שוליה לאויר, וכזית מן המת נתון בתוכה, או תחתיה כנגד אוירה טמאה בוקעת ועולה ובוקעת ויורדת, והחבית טמאה: שהרי הטמאה בוקעת מתחתיה, ונטמא אוירה. היתה הטמאה תחת עבי דפנה טמאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת, והחבית טהורה.

טז. ולמה החבית טהורה שהרי אין הטמאה בוקעת באוירה אלא בדפנה, ואין פלי חרס מטמא אלא מאוירו.

יז. היתה מקצת הטמאה תחת עבי דפנה, ומקצתה תחת אוירה טמאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת. הנה בדפנות פותח טפח בלה טמאה, וכנגד פיה טהור: שהרי הטמאה פשטה בדפנות בלבד.

יח. במה דברים אמורים, בחבית טהורה; אבל אם היתה טמאה, או גבוהה מן הארץ טפח, או מכסה, או כפויה על פיה, והיתה טמאה תחתיה או בתוכה או על גבה הפל טמא; וכל הנוגע בה בלה, טמא.

יט. היתה מקפת צמיד פתיל, ונתונה על גבי המת האכלין והמשקין שבתוכה, טהורין; והפלים שעל גבה, טמאים.

כ. חביות שהן יושבות על שוליהן, או מטות על צדיהן באויר, והן נוגעות זו בזו בפותח טפח, וטמאה תחת אחת מהן טמאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת, מפני שהיא רצוצה. במה דברים אמורים, בטהורות; אבל אם היו טמאות, או גבוהות מן הארץ פותח טפח וטמאה תחת אחת מהן תחת כלן טמא, שהרי הפל אהל אחד.